

Dosarul nr.3ra-1458/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: G. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

7 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nadejda Rîmbu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Pavel Plămădeală, Valeriu Tripac cu privire la contestarea actului administrativ, anularea deciziei, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și obligarea demolării imobilului

împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Nadejda Rîmbu și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2014, Nadejda Rîmbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău și Pavel Plămădeală cu privire la contestarea actului administrativ, anularea deciziei, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și obligarea demolării imobilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare din 29 ianuarie 2010, înregistrat în modul stabilit la Organul Cadastral Teritorial Chișinău, a devenit proprietara apartamentului XXXXX.

Astfel reclamanta a menționat că, la 23 decembrie 2010, a luat cunoștință cu decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15-34 din 12 noiembrie 2009, privind atribuirea în proprietate privată lui Pavel Plămădeală a lotului de teren din XXXXX și cu contractul de vânzare-cumpărare din 16 ianuarie 2010 încheiat între Primăria municipiului Chișinău și Pavel Plămădeală.

La 29 decembrie 2010, Nadejda Rîmbu a înaintat organului emitent al actului administrativ o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15-34 din 12 noiembrie 2009, privind atribuirea în

proprietate privată lui Pavel Plămădeală a lotului de teren din XXXXX. Conform răspunsului din 12 ianuarie 2011, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

În acest context, reclamanta a relatat că, la 14 ianuarie 2010, a depus la Curtea de Apel Chișinău cererea de chemare în judecată, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15- 34 din 12 noiembrie 2009, anularea contractului de vânzare-cumpărare a terenului, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Pavel Plămădeală. Prin încheierea din 1 iunie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare, iar cauza a fost suspendată.

Reclamanta a afirmat că potrivit răspunsului din 16 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost informată că, Centrul National de Expertize Judiciare a comunicat că în secția construcții nu se află în lucru expertiza judiciară dispusă în baza încheierii din 1 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău. Astfel reclamanta a indicat că în virtutea acestor circumstanțe, a fost informată că este în drept să înainteze o cerere în instanța de contencios administrativ și să solicite reconstituirea dosarului.

La 19 decembrie 2014, reclamanta a depus la Curtea de Apel Chișinău o cerere, prin care a solicitat reconstituirea dosarului pierdut, iar prin încheierea din 24 ianuarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cererea privind reconstituirea dosarului pierdut a fost respinsă. Totodată, instanța a explicat reclamantei că este în drept să înainteze în instanța de judecată competentă o nouă cerere de chemare în judecată, conform normelor generale. Reclamanta a notat că a recepționat încheierea respectivă la 4 februarie 2014.

Nadejda Rîmbu a relatat că, la 13 februarie 2014, a înaintat Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15-34 din 12 noiembrie 2009, privind atribuirea în proprietate privată lui Pavel Plămădeală a lotului de teren din XXXXX cu rezilierea contractului de vânzare - cumpărare din 16 ianuarie 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Pavel Plămădeală.

Astfel, reclamanta a comunicat că nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Reclamanta a afirmat că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15-34 din 12 noiembrie 2009, a fost emisă, cu încălcarea procedurii, legii și competenței. În acest sens, reclamanta a notat că la emiterea deciziei contestate nu s-a ținut cont de schema de situație și amplasare a caselor de locuit particulare din XXXXX unde este indicat accesul comun - drumul de acces cu lățimea de 3 m. Reclamanta a susținut că, nu a fost instituită servitutea, nefiind încheiat nici un contract de servitute în acest sens, pentru asigurarea accesului la sectoarele de teren, în conformitate cu Regulamentul cu privire la formarea bunurilor imobile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999.

Totodată reclamanta a specificat că, conform datelor Organului Cadastral Teritorial Chișinău, suprafața lotului de teren de 551 m.², din XXXXX repartizat și înstrăinat lui Pavel Plămădeală se suprapune cu o parte din terenul de utilitate publică, prevăzut pentru drum de acces comun pentru imobilele XXXXX și nu corespunde cu suprafața de facto și de iure, pe care o deține Pavel Plămădeală.

Nadejda Rîmbu a menționat că, Pavel Plămădeală în mod abuziv, a construit și instalat un gard capital, care a cuprins ilegal terenul de utilitate publică, prevăzut pentru drumul de acces comun, afectând grav dreptul de proprietate a reclamantei și

altor proprietari din strada XXXXX, manifestată prin neasigurarea căii de acces pentru deservirea imobilelor, tuturor proprietarilor.

Reclamanta a remarcat că Consiliul municipal Chișinău, nu a fost în drept să atribuie lui Pavel Plămădeală în proprietate privată un teren municipal de utilitate publică. Astfel, Consiliul municipal Chișinău nu a respectat întru totul procedura legală de atribuire în proprietate a terenului și anume art. 3 din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de cumpărare - vânzare a pământului, art. 55 din Legea nr. 121 din 4 mai 2007 cu privire la administrarea și dezetazarea proprietății publice, pct. 23-29 din Hotărârea Guvernului nr. 1428 din 16 decembrie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente. La fel, reclamanta a afirmat că terenul nu a fost scos la licitație.

Reclamanta a considerat că, contrar prevederilor normelor de drept material, prin decizia contestată a fost separat terenul integru cu suprafața de 551 m² deținut în condiții legale în posesie și folosință de coproprietarii imobilelor locative și a fost înstrăinat lui Pavel Plămădeală, cu atribuirea adresei separate, strada V XXXXX în lipsa acordului și a cererilor celorlalți proprietari a imobilelor locative XXXXX.

Nadejda Rîmbu a specificat că dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din str. Dokucaev, mun. Chișinău a aparținut și aparține mai multor proprietari, și pentru aceasta era necesară respectarea condițiilor legale de soluționare, privind privatizarea terenului de către toate aceste persoane - proprietari a imobilelor locative enunțate.

Reclamanta a solicitat repunerea în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1 1/15-34 din 12 noiembrie 2009, privind atribuirea în proprietate privată lui Pavel Plămădeală a lotului de teren cu suprafața de 551 m² din XXXXX, mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 16 ianuarie 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Pavel Plămădeală, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, să efectueze rectificările conform hotărârii judecătorești, obligarea lui Pavel Plămădeală de a strămuta gardul în direcția casei sale la distanța de un metru și 26 cm și a demola construcțiile accesorii edificate neautorizat, încât să fie creat un drum de acces comun cu o lățime de 3.0 m, pentru exploatarea și deservirea caselor de locuit XXXXX, încasarea în mod solidar din contul Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Pavel Plămădeală în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

La 19 ianuarie 2015, Nadejda Rîmbu a depus cerere de concretizare a cerințelor împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Pavel Plămădeală, Valeriu Tripac cu privire la contestarea actului administrativ, anularea deciziei, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și obligarea demolării imobilului (f.d. 111-116, vol. I)

Reclamanta a solicitat repunerea în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1 1/15-34 din 12 noiembrie 2009, privind atribuirea în proprietate privată lui Pavel Plămădeală a lotului de teren cu suprafața de 551 m² din XXXXX, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 16 ianuarie 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Pavel Plămădeală, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău, să efectueze

rectificările conform hotărârii judecătorești, obligarea lui Pavel Plămădeală de a strămuta gardul în direcția casei sale la distanța de un metru și 26 cm și a demola construcțiile accesorii edificate neautorizat, încât să fie creat un drum de acces comun cu o lățime de 3.0 m, pentru exploatarea și deservirea caselor de locuit XXXXX, obligarea lui Valeriu Tripac să demoleze și să strămute gardul în direcția casei sale de locuit, conform planului hotarelor stabilite la lotul de teren cu nr. cadastral XXXXX, încât să fie posibil organizarea drumului de acces, pentru exploatarea și deservirea casei de locuit XXXXX, mun. Chișinău, încasarea în mod solidar din contul Primăriei municipiului Chișinău, Consiliului municipal Chișinău, Pavel Plămădeală și Valeriu Tripac în beneficiul său a cheltuielilor de asistență juridică și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Nadejda Rîmbu cu privire la repunerea în termenul de depunere a acțiunii. S-a respins ca fiind depusă tardiv acțiunea depusă de Nadejda Rîmbu cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1 1/15-34 din 12 noiembrie 2009. În rest acțiunea cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și obligarea demolării imobilului a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 15-24, vol. II).

Prin decizia din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Nadejda Rîmbu și s-a menținut hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.62-70, vol. II).

La 27 iulie 2018, Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că instanța de apel a aplicat în mod eronat normele de drept material.

Astfel, recurenta a menționat că cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale. La fel, recurenta a specificat că este neîntemeiată concluzia instanțelor de judecată cu privire la respingerea ca fiind depusă tardiv a acțiunii privind anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 1 1/15-34 din 12 noiembrie 2009. În acest sens, recurenta a susținut că prin încheierea din 24 ianuarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cererea privind reconstituirea dosarului pierdut s-a respins. Totodată, instanța a explicat recurenteii că este în drept să înainteze în instanța de judecată competentă o nouă cerere de chemare în judecată, conform normelor generale. Recurenta a notat că a recepționat încheierea respectivă la 4 februarie 2014. Încheierea din 24 ianuarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea cu privire la reconstituirea dosarului pierdut nu a fost contestată de către recurentă.

Nadejda Rîmbu a relatat că, la 13 februarie 2014, a înaintat Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/15-34 din 12 noiembrie 2009, însă nu a primit nici un răspuns. Astfel la 14 martie 2014 a depus prezenta cerere de chemare în judecată. Recurenta a considerat că instanțele de judecată nu au ținut cont de circumstanțele cauzei și neîntemeiat au respins acțiunea cu privire la anularea deciziei din 12 noiembrie 2009 ca fiind depusă tardiv.

Totodată recurenta a invocat că instanțele de judecată nu s-au pronunțat asupra temeiurilor de fapt și de drept invocate, asupra probelor anexate la materialele cauzei, care în opinia sa duc la nulitatea actului juridic contestat.

La 8 octombrie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs împotriva Primăriei municipiului Chișinău, Pavel Plămădeală, Valeriu Tripac, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 210).

La data stabilită pentru examinarea recursului, Primăria municipiului Chișinău, Pavel Plămădeală, Valeriu Tripac nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră în termen recursul declarat de Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu la 27 iulie 2018, din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 10 mai 2018 a fost expediată în adresa părților la 12 iunie 2018 (f. d. 71), iar conform copiei plicului se confirmă faptul că recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 18 iunie 2018 (f.d. 84, vol. II).

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces liber la justiție, dar având în vedere data expedierii deciziei contestate (12 iunie 2018), instanța de judecată a constatat că recursul declarat de Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu este depus în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În aceeași ordine de idei, materialele cauzei au confirmat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul

în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrări a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu, reprezentat de avocatul Vasile Lupu este formulată în baza art. 432 alin. (2), lit. c) (3) lit. f), alin. (4) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurentul Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nadejda Rîmbu, reprezentată de către avocatul Valeriu Dumitriu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh